

[Statsministeren]

alt faldende på trods af, at antallet af unge mellem 18 og 24 år er vokset.

Ud over de uddannelsesmæssige initiativer har også en række arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger båret frugt i retning af at forbedre de unges uddannelsessituation. Jeg tænker her f.eks. på den kommunale løntilskudsordning med ca. 15.000 ansættelser i 1984, og jeg tænker på arbejdstilbudsordningen, som også er af stor betydning for de unge.

Jobskabelsesordningen har ikke helt levet op til sit formål og vil derfor blive foreslået afløst af en ny lovgivning om beskæftigelsesmuligheder for unge. Sigtet hermed vil være at fastholde den kommunale interesse og det kommunale engagement bl.a. gennem en smidigere tilpasning til de lokale behov, som vi jo har erfaret er meget forskellige på dette felt.

På den baggrund er det regeringens opfattelse, at en egentlig lovfæstet ungdomsgaranti som foreslået af ungdomsudvalget ikke er et velegnet instrument i ungdomspolitikken, idet en sådan garanti meget vel kan vise sig at virke stik imod hensigten.

Mine bemærkninger vil blive uddybet af undervisningsministeren og arbejdsministeren, som vel er de ministre, der er mest impliceret i de unges situation. Jeg vil samtidig tilføje, at jeg finder, at der af begge ministre nu lægges op til mange positive ting til gavn for de unge og dermed også for samfundet som helhed.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan ligesom statsministeren tilslutte mig meget og meget i ungdomsudvalgets rapport, ikke mindst dette med at give de unge mere ansvar for egne anliggender, men vi har naturligvis lov at påpege det, hvis der efter vores mening forekommer modsætninger i rapporten, og en af dem er, at man på den ene side kræver mere ansvar til de unge og samtidig fremfører tanken om et 12-årigt ensartet uddannelsesforløb for alle. Tanken har været fremsat før, men den bliver ikke bedre af at blive gentaget. Efter 9-10 års skolegang må det være rimeligt, at de unge selv får en mulighed for at vælge og tage ansvaret for, hvad de foretager sig.

Jeg kan derimod tilslutte mig tanken om, at undervisningen i ungdomsuddannelserne

skal tilrettelægges på en sådan måde, at vi kommer væk fra det traditionelle mønster, hvorefter piger først og fremmest vælger sproglige og humanistiske fag og drenge først og fremmest de teknisk prægede fag.

Jeg kan også tilslutte mig udvalgets betragtninger om, at det er nødvendigt allerede på folkeskoleniveau at få den nye teknologi inddraget i undervisningen. Dette med undervisningssektoren og teknologien vil jeg i øvrigt senere på folketingsåret give folketinget en redegørelse for.

Regeringen er altså bestemt ikke imod alt, hvad der står i rapporten. Vi har et aktivt og selvfølgelig også kritisk forhold til den.

Om ungdomsåret vil jeg sige, at det jo er ungdommens år og ikke regeringens ungdomsår. Jeg har som minister for ungdomsåret bedt Dansk Ungdoms Fællesråd om at koordinere årets aktiviteter. DUF, altså Dansk Ungdoms Fællesråd, har til dette formål oprettet et ungdomsårssekretariat, som finansieres af undervisningsministeriet. Desuden har DUF fået stillet 1,5 mill. kr. til rådighed til støtte af forskellige aktiviteter. Der er planlagt meget og meget. Det hilser vi med tilfredshed.

Jeg er også enig med DUF om, at de unges deltagelse er et godt tema. Jeg tror, det er nyttigt at skelne mellem medbestemmelse og selvbestemmelse. Det er min opfattelse, at vi i denne situation især skal satse på selvbestemmelse, altså på områder, hvor de unge kan bestemme selv. Frihed under ansvar er jo et af de temaer, der også fremhæves i ungdomsudvalgets rapport.

Jeg har bedt ministeriets forskellige enheder om at komme med forslag til, hvorledes vi på de enkelte uddannelsesområder kan overlade mere til de unge selv. Under de indledende drøftelser har det heldigvis vist sig, at vi inden for den eksisterende lovgivnings rammer kan overlade ganske meget til de unges selvbestemmelse.

Jeg skal blot i den forbindelse nævne eksempler som brug af skolernes idrætsanlæg og datatekniske udstyr i fritiden samt eventuel løsning af diverse praktiske opgaver med mulighed for derved at finansiere et budget, som de unge selv kan bestemme over. Dette bør forsøges. Går det skidt, må vi sige, at vi er den erfaring rigere. Går det godt, kan det være noget, der peger fremad og gør samfundet mindre formynderisk og bedre i henseen-